

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ № 1 ПРЕЗИДЕНТА ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ СТРІЛЬБИ З ЛУКА

До написання цього листа спонукало створення перепон стрільбі з лука Львова які здійснюються з боку Києва. А ще пропонуємо здійснити спробу з'ясувати, з якою метою під красивими гаслами здійснюються подібні перепони? Наслідки подібних дій можуть негативно вплинути на стан усього олімпійського лука України.

Народна мудрість каже, що скромність прикрашає. Але оскільки справа йде про майбутню долю стрільби з лука як у Львові так і в Україні обставини вимушують забути про скромність та нагадати про досягнення та надбання які десятки років накопичувала львівська обласна федерація стрільби з лука. Історично так склалося, що Львів став містом, який вплинув на становлення стрільби з лука як в Україні так і у всьому колишньому СРСР. Практично усе, з чого складається інфраструктура цього виду спорту було започатковано у Львові (масове виготовлення матеріальної частини, розробка надсучасних поглядів щодо техніки лучника, розробка методичних прийомів початкового навчання, відкриття секцій стрільби з лука в спортивних товариствах та клубах, розробка правил змагань та формування найкращих як в колишньому СРСР так і у сучасній Україні суддівських бригад, організація семінарів з підготовки тренерів для інших регіонів країни, а згодом і відкриття спеціалізації «стрільба з лука» при інституті фізичної культури, розробка класифікації, написання усіх програм для ДЮСШ та СДЮШОР як колишнього СРСР так і сучасної України, створення та підтримка самого інформативного в Україні веб-сайту львівської обласної федерації стрільби з лука на якому Ви цей лист читаете, проведення традиційних змагань які згодом отримали статус міжнародних, організація щорічних семінарів для тренерів України і таке інше. Практично усі відомі школи стрільби з лука як в Україні так і в колишніх республіках СРСР було створено за сприяння представників Львівської школи стрільби з лука. Тільки за часи незалежності України Львівські лучники шістнадцять разів ставали чемпіонами та призерами чемпіонатів світу, двадцять шість разів піднімалися на п'єдестал пошани чемпіонатів Європи та багато разів оновлювали рекорди світу та Європи. А досягнення львівських лучників на молодіжних Чемпіонатах світу та Європи ще більш переконливі. Так вже склалося, що Львівська обласна федерація стрільби з лука традиційно виступає з ініціативами які йдуть на користь розвитку стрільби з лука в Україні. Наприклад, з метою надання можливості лучникам України набувати досвід участі у міжнародних змаганнях і у той же час з метою економії державних грошей, Львівська обласна федерація вже десятки років організовує міжнародні змагання «Золота осінь», «Олімпійські надії» та «Кубок ЗТУ Б.Кокота». На протязі 25 років незалежності України команда лучників Львівської області на усіх Чемпіонатах та Кубках України займає перші місця, а львівські лучники традиційно щорічно піднімаються на п'єдестали пошани Чемпіонатів Світу та Європи. До речі, багато функціонерів, що знаходяться в Києві мають від цього реальну фінансову вигоду у вигляді премій та державних стипендій. З наведеної інформації можна зробити висновок, що усі корисні для українського лучництва інновації робились завдяки ініціативи представників виключно Львівської школи стрільби з лука без будь яких підказок та директив, так би мовити «З гори!».

До ще одної ініціативи львівської обласної федерації стрільби з лука можна віднести надання допомоги у розвитку такого не олімпійського виду зброї, як стрільба з «блочного лука». Для цього, в супереч деяким юридичним нюансам, на свій власний ризик, стрільбою з блочного лука почали займатись в окремих клубах та ДЮСШ Львівщини та без узгоджень з ФСЛУ почали включати цей вид зброї до програм обласних та міжнародних змагань. В майбутньому планувалось, що цей вид зброї буде робити такі ж самі кроки, які робила Олімпійська стрільба з лука на перших кроках свого

створення. Історично так збіглося, що як у світі так і у Львові перші лучники починали своє становлення під дахом кульової стрільби. У стислі терміни лучники почали створювати свою власну методологію підготовки, готувати своїх власних суддів, розробляти своє власне науково-методичне забезпечення підготовки лучників, будувати власті стрільбища тощо. Але з розвитком «блочного лука» щось пішло не так, як очікувалось. Певні особи, які почали займатися стрільбою з блочного лука на зразок хобі, типу рибної ловлі або полювання, вирішили піти дещо іншим шляхом. Вони не переймаються створенням повноцінної інфраструктури свого виду зброї, а наполегливо вимагають спеціалістів олімпійського лука ОБСЛУГОВУВАТИ їх, а коли натикаються на відмову, то волають що це порушення їх громадянських прав. Подібні особи зовсім не мають уявлення що таке суддівство, що таке Правила змагань і як це жити за Правилами. Для прикладу, пару років тому Роман Виноградов («стрілець-хобіст» з Одеси) з нецензурною лайкою намагався переконати головного суддю Всеукраїнських змагань «Кубок Кокота» відмовитись від дотримання існуючих Правил змагань та виконати його вимоги. З метою позбавити себе від можливих образ та погроз, організатори змагань прийняли рішення вилучити дивізіон «блочний лук» з програм змагань «Кубок Кокота». Другий приклад: Ні у кого з сучасних лучників дивізіону «олімпійський лук» не виникає питань про те, що припинити участь в змаганнях можна лише за такими поважними причинами як хвороба (підтверджена лікарем) або поломка лука. А от для окремих «блочників» такого правила не існує і вони в будь який момент можуть, без попередження суддів, зібрати речі і «по-англійські» поїхати додому. Ще одним прикладом який відкриває «скриню Пандори», вже для усього українського спорту, може бути прецедент який створено знову ж таки тим самим Романом Виноградим у 2015 році. Маємо на увазі надання дозволу від ФСЛУ Владиславу Большакову (стрільцю з блочного лука) виступати не за Львівську область, в якій він зріс до рівня майстра спорту та в якій вчиться (він курсант Львівського університету забезпечення життєдіяльності), а за Одеську область до якої він не має жодного відношення. Пояснюємо, чому цей прецедент може мати негативні наслідки для усього спорту України. Уявіть собі ситуацію: В маленькому містечку Васюки не існувало і не існує жодного тренера, жодних умов для певного виду спорту. Але є особа яка звертається з пропозицією до провідних спортсменів з різних куточків України виступати за місто Васюки. І якщо у підсумку такі особи погоджуються на ці пропозиції, то при умові їх вдалого виступу місто Васюки стає «столицею» цього виду спорту та отримує право називатись Нью - Васюки. Все – кінець, можна опускати фінальну завісу. Нема більше сенсу розвивати жоден вид спорту, все одно вашими досягненнями скористаються інші особи, а як приклад для наслідування є конкретний стрілець з блочного лука Владислав Большаков. Він живе та вчиться у Львові, тренується на стрільбищах Львова під керівництвом львівських тренерів, стріляє по щитам які належать секціям стрільби з лука Львівщини, а на молодіжному Чемпіонаті України 2016 року виступає за Одеську область. Навіщо за таких умов навантажувати себе розвитком «блочного лука» в Одесі? Не потрібно більше перейматися організацією змагань у себе в Одесі та витратити гроші на «відрядження». Цікавою особливістю цієї історії є те, що незважаючи на незаперечні факти, юристи мінмолодьспорту стали на захист подібних переходів, а особа яка подібні речі ініціює – стала «радником» зам. міністра спорту. А ще сумним фактом є те, що активним захисником вчинків згаданої особи виступає Перший Віце-Президент федерації Булко В.Ф.. Усю свою енергію він спрямовує не на припинення та засудження подібних дій, а на створення перепон тим, хто реально працює на справу лучного спорту України. Щоб не склалося помилкове враження про те, що львівська федерація стрільби з лука відноситься до своїх спортсменів як до власних «кріпаків», та не надає їм дозволу на «переходи», надаємо цікаву та свіжу інформацію: Львів має право пишатись тим що, можливо, це єдине місто в світі яке делегувало на Олімпійські та на Паралімпійські ігри 2016 року в Ріо-де-Жанейро аж шість лучників і троє з них виступали за інші країни (К.Есебуа та Ю.Лобжанідзе за Грузію, а О.Сенюк за Азербайджан). При

цьому зауважимо, що до згаданих трьох спортсменок у Львівській федерації нема жодних зауважень, оскільки вони дотримались усіх юридичних вимог переходу зі зміною громадянства та переїздом до названих країн.

Ще у 2015 році від львівської федерації до Києва було надіслано лист з аргументацією щодо того, чому згідно регламенту «Золота осінь - 2015» в змаганнях приймають участь спортсмени усіх вікових категорій дивізіону олімпійський лук та молоді спортсмени дивізіону «блочний лук». За рік який минув, жодних дій щодо того, щоб вирішити питання які піднімалися у згаданому листі не було зроблено. Напередодні проведення змагань «Золота осінь - 2016» з Мінмолодьспорту України надійшов лист з відмовою фінансування згаданих змагань. Очікуванням від такого листа було те, що львівська федерація стрільби з лука змінить рішення щодо допуску до змагань дорослих осіб дивізіону «блочний лук» для яких стрільба з лука є лише приємне хобі. А коли ініціатори листа відчули, що незважаючи на перепони, які вони створюють, львівська федерація все одно буде організовувати змагання так, як вона це робила вже більше 50 років, у Львівську мерію зателефонували з Києва (з Міністерства спорту) з проханням відмовити у фінансуванні згаданих змагань. В додаток до цього, зі слів першого віце-президента ФСЛУ п. Булко В.Ф., він особисто завітав до керівництва Центральної ради товариства «Динамо» з проханням відмовити в оренді стрільбища «Динамо». І якщо відмова у фінансуванні змагань з боку Мінмолодьспорту має хоч якесь пояснення, то дзвінки у мерію та звернення до керівництва «Динамо», за усіма ознаками є порушенням ЕТИЧНИХ НОРМ, а юридичною мовою мають назву «ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ» з перешкоджанням діяльності місцевим осередкам громадської організації. Одночасно у приватній розмові пан Булко В.Ф. зауважив, що на змагання «Золота осінь» ніхто не приїде, оскільки з них буде знято III ранг. (Зауважимо, що не так давно з них без особливих пояснень було знято II ранг). Щоб популярно пояснити сутність протистояння між окремими керівниками лучного спорту України та Львівською федерацією стрільби з лука, пропонуємо уявити таку ситуацію: Перший Віце-президент Асоціації спортивної боротьби України просить певну обласну федерацію включити до програми традиційних національних змагань з класичної боротьби ще і боротьбу на пасах. Аргументація подібного прохання буде орієнтовно такою: «Так, це не олімпійський вид боротьби (так само як і «блочний лук» не є олімпійським видом зброї), але він входить до програм всесвітніх Універсіад і тому потрібно надати дружню допомогу цьому виду спорту. Це вам буде не дуже важко, адже у вас вже є судді, килими тощо». Але, за аналогією зі стрільбою з лука, саме цікаве почнеться на наступний рік. Боротьбу на пасах вже без врахування бажань та можливостей організаторів змагань, буде включено до програм подальших змагань і почнуться погрози, що якщо обласна федерація відмовиться від проведення змагань боротьби на пасах, їй буде відмовлено у фінансуванні змагань з класичної боротьби, змагання втратять свій рівень і буде проведена робота щоб заборонити іншим обласним федераціям приймати участь в названих змаганнях. А для підтримки подібного дивного рішення будуть направлені погрозливі листи за підписами заступника міністра Мінмолодьспорту України. Але запрошується закономірне питання: «Як подібні ініціативи вплинуть на розвиток класичної боротьби в Україні?»

Знищувати олімпійський спорт в Україні потрібно масштабно, з гучними гаслами, щоб ніхто не здогадався про кінцеву мету!

Цілком логічно, що право формувати регламенти Чемпіонатів та Кубків України (терміни, вправи, квоти та тощо) повинно залишатись прерогативою рішень виключно тренерської ради та Президії федерації стрільби з лука України. А от щодо поглядів на організацію національних та міжнародних змагань повинно залишатись пріоритетним правом обласних федерацій які їх



проводять. І це не є чимось новим та незвичним. Традиційні змагання «Золота осінь» у Львові було започатковано ще у 1963 році, а от спроби щодо того, щоб з 2016 року відібрати у Львова право самостійно визначати формат згаданих змагань, викликає низку запитань. Львівська обласна федерація ніколи не відмовлялась від допомоги у проведенні будь яких заходів. Але одночасно ще жодного разу «спонсори» змагань не ставили жорстких умов їх проведення. І враховуючи подальшу долю розвитку стрільби з лука в Україні, ЛОФСЛ з острахом відноситься до отримання допомоги у вигляді «троянського коня», яка в подальшому призведе до втрати так важко завойованих позицій.

Змагальна діяльність є системо-утворюючою складовою спорту як явища і тому сумно спостерігати за тим, що традиційні змагання «Золота осінь», а за ними, можливо і «Кубок Б.Кокота» в подальшому будуть надавати можливість підвищувати майстерність виключно львівським лучникам та представникам інших країн, а не лучникам України? Ще більш сумно та незрозуміло, чому потрібно організовувати лікбез Першому віце Президенту ФСЛУ та пояснювати, що українські лучники ніколи не зможуть наздогнати провідних лучників світу, якщо в Чемпіонаті України 2016 року приймає участь лише трохи більше 100 спортсменів. У той час як в національних змаганнях наших суперників приймають участь сотні і сотні лучників. І на цьому тлі **запровадження дивних квот допуску на національні змагання та створення перепон проведенню змагань «Золота осінь 2016»**, в яких традиційно приймає участь найбільша кількість лучників України **можна кваліфікувати як приховане шкідництво розвитку Олімпійської стрільби з лука!**

Небезпека яка нависла над розвитком олімпійської стрільби з лука в Україні полягає ще і у тому, що скандали навколо «блочного лука» не припиняються, а зростають у геометричній прогресії. Левову частину усіх останніх конференцій та засідань президії ФСЛУ займає не вирішення завдань розвитку «олімпійського лука», а розв'язання проблем «блочників». І на відміну від «олімпійського лука», де вже десятки років конструктивно працювала Федерація стрільби з лука України, існує декілька угруповань «блочного лука», які між собою не можуть знайти злагоду та «каламутья» здорові структури лучного спорту. Наприклад, існує «Національна ліга стрільби з блочного лука України», «Федерація стрільби з блочного лука України» та «Комітет блочного лука при Федерації стрільби з лука України». І замість того, щоб зробити спроби припинити чвари (у не такій вже й великій сім'ї «блочників» України), певні особи роздмухують проблеми та сприяють їх зростанню. За таких умов справа може дійти до розірвання шлюбу між олімпійським та не олімпійським видами зброї стрільби з лука. До речі, ще до початку процедури можливого розлучення одна зі сторін «шлюбу» вже намагається отримати право вільно користуватись майном яке десятками років накопичувала олімпійська стрільба з лука. Але це вже тема наступного листа.

В останні роки створюються перепони для львівської федерації стрільби з лука і подальша доля розвитку стрільби з лука опинилась під загрозою, оскільки окремі особи вирішили здійснити рейдерське захоплення керування стрільбою з лука в Україні. Кінцевою метою подібного захоплення є не доля розвитку олімпійської стрільби з лука в Україні, а імітація турботи про її розвиток та прагматичне бажання отримати можливість керувати розподілом грошових потоків які виникнуть в наслідок структурних перебудов в системі спорту України у найближчі часи. А ще між рядками відчувається бажання осіб далеких від олімпійських завдань скористатись бренд маркою яку створили тренери та спортсмени олімпійської стрільби з лука, щоб вже на свою користь відхопити ласі шматки бюджетного пирога.

Президент Львівської обласної федерації стрільби з лука

Олександр Калиніченко



17.10.2016